

det her forudsættes, at ville have en Fordel af 100 à 120 Rd. pr. Tønde Hartkorn, derimod vil have et Tab af omtrent den samme Størrelse. Det gaar ikke saa let for en Mand, som er ukjendt med den Slags Forhold, at drive en mindre Landeindom, saaledes at det ikke forvolder betydeligt Tab; noget anderledes stiller det sig med en større; den kan bortforpagtes, naar man ikke selv har Greb paa eller Lyst til at drive den. Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde tilføie til Støtte for det ærede Medlems Forslag under Nr. 12, idet jeg tror, at hans Betragtning paa dette Punkt, forudsat at Flertallets paataente Ordning af Præsternes Lønning i sine Grundtræk forøvrigt praktisk gennemføres, har saamange Sidsider, at den maasse kunde fortjene en endnu omhyggeligere Overveielse end den, der hidtil er bleven den tildel. Det, som egentlig giver mig Anledning til at begjære Ordet, er, at der er et Punkt, som kommer under Afstemning, nemlig Flertallets Forslag angaaende Dffringen, som endnu ikke er mig klart. Det er mig endnu ikke klart, naar Flertallets Forslag bliver vedtaget, saaledes som det foreligger til Afstemning, om de nu bestaaende Tvangsregler med Hensyn til Høitidsofferet ere bortfaldne, eller de ikke ere bortfaldne. (Berg: De ere ikke bortfaldne.) Jeg kunde derfor ønske en bestemt Udtalelse fra Ordføreren i den Retning. Jeg kommer ogsaa nærmest til den Betragtning, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) og et andet æret Medlem ere komne til, at de ikke ere bortfaldne, men ved at se Endringsforslaget under Nr. 31, der begynder med: „De Skolelærere, som ifølge § 16 miste deres Høitidsoffer og Accidenjer“, skulde man komme til den Betragtning, at det var Meningen, at de vare bortfaldne. Jeg kunde saaledes ønske, inden Sagen kommer til Afstemning, at Ordføreren med et Par Ord vilde oplyse, hvad der er Meningen af Forslaget under Nr. 26 med Hensyn til Høitidsofferet, om det er Meningen, at

Tvangsforanstaltningerne fremdeles skulle vedblive, eller om det er Meningen, at de efter Flertallets Endringsforslag ere bortfaldne.

Formanden: Jeg maa gjøre den Bemærkning, at naar det ærede Medlem først omtalte Flertalsforslaget under Nr. 26, mente han utvivlsomt Flertalsforslaget under Nr. 27 (Sylv. Jørgensen: Ja!). Som den, der sætter Forslagene under Afstemning, skal jeg bemærke, at jeg ikke ved Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 27 vil anse Forslaget under Nr. 31 som bortfaldet.

Ordføreren: Jeg vil blot svare det ærede Medlem, at naar han vil se, hvorledes Loven vil komme til at lyde, dersom Flertallets Forslag bliver vedtaget, vil han finde, at Intet af hvad der er foreslaaet i disse Paragrafer, vil blive gjort gjældende, saalænge de nuværende Præster sidde i de Embeder, de nu have. Denne Forklaring gjælder helt igjennem, hvor det ærede Medlem syntes at være i Tvivl.

Sylv. Jørgensen: Mit Spørgsmaal angik ikke de nuværende Præster, men nærmest dem, der fremtidigens ansættes.

Kjær: Jeg skal kun gjøre den korte Bemærkning, at det særdeles har glædet mig at høre den Assistance, jeg fik fra det ærede Medlem bagved mig (Sylv. Jørgensen). Kun skal jeg bemærke, at naar han mente, at mit Forslag maasse fortjene en endnu omhyggeligere Overveielse, er jeg overbevist om, at alle de ærede Medlemmer meget omhyggeligt have overveiet det. Deri, at Ingen videre har bestridt det, søger jeg et Bevis for, at det er omhyggeligt overveiet og er befundet rigtigt, saaledes at man ikke har havt Noget at bemærke dertil. Jeg skal endnu kun gjøre en lille Berigtigelse. Naar jeg for sagde, at jeg, hvis mit Forslag blev vedtaget, vilde stille Forslag til 3die Behandling, har jeg ikke der-